

Posudek vedoucí bakalářské práce Kristýny Kaválkové

PORUCHY PŘÍJMU POTRAVY: PROPOJENÍ POHLEDU NEMOCNÉ ŽENY A JEJÍHO MUŽSKÉHO PROTĚJŠKU

Tuto bakalářskou práci považuji za velmi zdařilou, ráda bych zde vyzdvihla vysoké pracovní nasazení autorky, její poctivý přístup k práci a velmi dobrou úroveň spolupráce, což bohužel nebývá pravidlem. Autorka projevila vysokou míru samostatnosti od samotného počátku práce až po její závěr (čímž nechci říci, že by autorka práci nekonzultovala – opak je pravdou), má role byla spíše provázející a týkala se povětšinou formálních stránek práce.

Ve své práci se autorka věnuje velice zajímavému tématu, a to sice propojení pohledu na poruchy příjmu potravy (konkrétně na mentální anorexii a mentální bulimii) samotných žen postižených touto nemocí a pohledu jejich mužských protějšků (otců či partnerů). Toto téma představuje velkou výzvu, vidím zde velký prostor pro další bádání, neboť právě mužským protějškům příliš „odborné“ pozornosti doposud věnováno nebylo (tento jev spolu s jeho možnými příčinami autorka v textu reflektuje).

Práce je dělena na dvě části, a to sice teoretickou a praktickou. V teoretické části autorka poruchy příjmu potravy stručně zasazuje do historického kontextu, dále nás seznamuje s nejčastějšími typy poruch spadajících do této skupiny, s jejich klinickým obrazem (zde mám jednu drobnou poznámku – autorka v textu uvádí, co se rozumí zkratkou MKN-10, neuvádí však, co znamená zkratka DSM-IV – a vůbec by bylo vhodné v práci zevrubněji objasnit, co tyto pojmy znamenají). Pozornost věnuje i možnostem léčby PPP v České republice (zde autorka prokázala své osobní nasazení návštěvou svépomocné skupiny). V kapitole o možnostech léčby bych uvítala srozumitelnější a preciznější vymezení somatické/lékařské, psychiatrické/lékařské a psychologické péče (toto v kapitole 1.3.3.1. poněkud splývá).

V dalších kapitolách teoretické části se autorka více soustřeďuje na vliv PPP na nejbližší okolí postižené osoby. Obrázek o tomto tématu může čtenář získat četbou informací ze zahraničních studií, které se této problematice věnovaly a které nám autorka představuje.

Teoretickou část práce považuji za čtivou, srozumitelnou a přehledně strukturovanou. Autorka se neomezuje pouze na české zdroje, zdatně a na bakalářskou práci hojně využívá i zahraničních zdrojů.

Praktická část se soustředí na samotné nemocné ženy a jejich mužské protějšky – buďto partnery či otce. Charakter výzkumu je spíše mapující, záběr práce by mohl být (a do jisté míry i je) široký, nicméně autorka cíl práce vytyčuje tak, aby byl v rámci bakalářské práce dosažitelný. Klade celkem šest výzkumných otázek, jejichž zodpovězením se autorka snaží dosáhnout cíle svého výzkumu – propojení pohledu obou zainteresovaných stran a zvážení role a důležitosti mužského protějšku při zvládnutí PPP. Získaná data jsou členěna do jednotlivých kategorií, které jsou nám představeny, pro ilustraci máme k dispozici i záznamy rozhovorů, v rámci možností se autorka snažila data prezentovat i pomocí grafů. Oceňuji kapitolu 2.8, kde autorka podává přehledně a srozumitelně odpovědi na své otázky a „vypichuje“ nejdůležitější body svého výzkumu.

V závěru práce uvádí autorka v příloze otázky, které pokládala v rozhovorech. Již rozsah těchto otázek napovídá, jak nesmírně náročné muselo být zpracování získaných dat. V tomto směru autorka projevila značnou zdatnost.

Tato práce vzhledem ke svému charakteru samozřejmě nemohla přinést vyčerpávající informace o tomto tématu – téma poruch příjmu potravy, potažmo účinných faktorů v jejich léčbě a roli, které na tomto poli sehrává okolí postižených, je nesmírně široké. Autorka se jej podle mého názoru zhostila obstojně. Domnívám se, že výstupy tohoto výzkumu jsou hodnotné už jen tím, že vyvolávají další a další otázky, které mohou posloužit jako podněty pro další zkoumání této problematiky.

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji známkou 1.

V Praze dne 14. června 2009

Mgr. Eva Richterová